

Statsforvaltaren i Vestland

fvlpost@statsforvalteren.no

Bergen, 10. august 2023

Dette innspelet er sendt på vegne av Naturvernforbundet Hordaland, BirdLife Norge avd. Hordaland, og Norges Jeger- og Fiskerforbund Hordaland.

Mogleg endring av forskrifa for Hattebergsdalens landskapsvernombord

Høyringsfråsegn frå Forum for natur og friluftsliv Hordaland

Forum for natur og friluftsliv (FNF) Hordaland viser til høyring av endring av forskrift om vern av Hattebergsdalens landskapsvernombord i Kvinnherad kommune. Høyringsfristen var 1. august, men FNF Hordaland viser her til at me fekk utsett frist til 10. august i e-post frå Eline Orheim den 30. juni.

Føremålet med endringsforslaget er å opne for nydyrkning i eit avgrensa omfang innanfor verneområdet. Argumentet for endringsforslaget er at nydyrkning vil kunne gjere området meir drivverdig for lokale gårdbrukarar, noko som i sin tur *kan* bidra til å oppretthalda eit høgare beitetrykk i andre delar av verneområdet. Det blir her vist til at ein del av naturverdiane i verneområdet er avhengig av at det føregår beiting.

I høyringsnotatet frå Statsforvaltaren i Vestland står det at Miljødirektoratet har føreslått følgjande endring av forskrifa:

Det leggjast til ein ny bokstav (I) i verneforskrifta § 3 punkt 1.3 der forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til:

I. Nydyrkning i avgrensa omfang for å legge til rette for beitebruk i verneområdet.

Forum for natur og friluftsliv Hordaland går klart mot ei slik endring av verneforskrifta. Me er også overraska over at ei slik endring i det heile tatt er oppe til vurdering med dei premissane som ligg til grunn i denne saka. Ei slik forskriftsendring som no er på høyring vil undergrava eit viktig vern av vår felles natur- og kulturarv, utelukkande for å koma private, økonomiske interesser i møte.

For å finne gode argument mot ei slik endring av forskrifta, treng ein ikkje sjå lenger enn til dagens verneforskift § 2 (føremålsparagrafen), som mellom anna slår fast at føremålet med vernet av Hattebergsdalens er å «ta vare på eit eigenarta og vakkert naturområde med store opplevingskvalitetar knytt til heilskapen og variasjonen frå dalføret og opp mot høgfjellet». Vi meiner at nydyrkning klårt vil svekke dette føremålet – sidan ei slik nydyrkning vil påverke det visuelle inntrykket som me menneske får av dalføret. Som kjend er både dalen og fjella ovanfor dalen mykje

brukt i tur- og friluftslivssamanheng. Nydyrkning vil også vere med på å redusere dalen sin nemnde *eigenart* – der landskapsformene i all hovudsak har vore forma av naturen sjølv – og ikkje av menneska. At sjølve landskapet skal takast vare på i eit *landskapsvernområde*, burde vere sjølvsagt.

Nydyrkning vil etter vår meining også gå på tvers av føremålet om å «sikre verdfull vassdragsnatur» (også jf. § 2), sidan *vassdragsnatur* må kunne forståast som både sjølve vassdraget og naturen og landskapet i tilknytnad til vassdraget.

Nydyrkning i verneområdet vil altså gå på tvers av fleire av føremåla med vernet, og difor uthule sjølve vernet av Hattebergsdalen.

Argumenta for ei slik uthuling av vernet er at delar av kulturlandskapet sin flora potensielt kan få betre høve. Den nye rapporten *Nydyrkning i Hattebergdalen LVO – konsekvensvurdering på tema naturmangfold* frå Miljøfaglig Utredning, som har særskilt god kompetanse på feltet, viser at nydyrkning – tvert imot – heller vil medføre alvorleg til særskilt alvorleg miljøskade for dei lokalitetane som har blitt undersøkte – slik denne tabellen i rapporten viser:

Delområde	Verdi	Påvirkning	Vurdering	Konsekvens
Lokalitet 1 - Naturbeitemark	Stor verdi	Forringet	Deler av en viktig naturtype som er truet blir forringet av nydyrkning og en sone rundt blir noe forringet.	--- Alvorlig miljøskade for delområdet
Lokalitet 2 - Naturbeitemark	Stor verdi	Sterkt forringet	En viktig naturtype som er truet blir forringet av nydyrkning.	--- Alvorlig miljøskade for delområdet
Lokalitet 3 - Naturbeitemark	Svært stor verdi	Sterkt forringet	Deler av en viktig naturtype som er truet blir forringet av nydyrkning og en sone rundt blir noe forringet.	---- Svært alvorlig miljøskade for delområdet
Lokalitet 4 - Sørlig kaldkilde	Stor verdi	Sterkt forringet	En viktig naturtype som er truet blir forringet av nydyrkning.	--- Alvorlig miljøskade for delområdet
Lokalitet 5 - Naturbeitemark	Svært stor verdi	Sterkt forringet	En viktig naturtype som er truet blir forringet av nydyrkning.	---- Svært alvorlig miljøskade for delområdet
Lokalitet 6 - Semi-naturlig eng	Svært stor verdi	Sterkt forringet	Deler av en viktig naturtype som er truet blir forringet av nydyrkning og en sone rundt blir noe forringet.	---- Svært alvorlig miljøskade for delområdet
Lokalitet 7 - Naturbeitemark	Stor verdi	Sterkt forringet	En viktig naturtype som er truet blir forringet av nydyrkning.	--- Alvorlig miljøskade for delområdet
Delområde 8 – Funksjonsområde for lav og moser	Stor verdi	Forringet	Minst én av forekomstene av tussepraktlav og flere av moseforekomstene vil forsvinne. Kantsonen blir ytterligere fragmentert.	-- Betydelig miljøskade for delområdet

Miljøfaglig Utredning skriv vidare i rapporten (vår utheving):

Dersom det åpnes for nydyrkning av ett eller noen få områder vil en få konsekvensene oppgitt for det eller de delområdene som nydyrktes og delområde 8 som påvirkes indirekte av nydyrkning på annet areal. Ved nydyrkning i tråd med søknaden som foreligger vil det gi oppgitte konsekvenser for lokalitet 1, lokalitet 4 og delområde 8 i tabell 10.

Samlede konsekvenser for forskriftsendringen er vanskelig å vurdere. Dette fordi den ikke er konkret på hvilket/hvilke areal som kan nydyrktes. Ordlyden «nydyrkning i avgrensa omfang»

begrenser ikke nydyrkning til semi-naturlig eng som er vurdert i denne rapporten. Den samlede konsekvensen kan altså bli videre enn det som er vurdert her. Dersom alle områder som er vurdert i denne utredningen dyrkes opp vil den samlede konsekvensen være svært alvorlig miljøskade.

Med desse resultata meiner me at det er godt dokumentert at den forskriftsendringa som no er på høyring, vil vere særskadeleg for naturmangfaldet viss ho blir realisert.

Det er også verdt å ta med at Miljøfaglig Utredning *kun* har vurdert nydyrkninga sine effektar på *kulturlandskapet*, og ikkje effektar av nydyrkning på dei tidlegare nemnde verneverdiane, då knytt til dei naturlege landskapselementa i verneområdet.

Det er også eit viktig poeng at det er stor *usikkerheit* knytta til kor vidt nydyrkning faktisk vil føra til eit høgare beitepress. Det ligg jo ingen som helst forpliktelsar om auka beite til grunn for den eller dei grunneigarane som i eit tenkt tilfelle vil få tillatelse til nydyrkning. Frå andre deler av Hattebergsdaln er det heller ingen dokumentasjon på at nydyrkning betyr auka beitepress på andre teigar.

Ein må sjølv sagt også sjå på presedensverknaden som ei slik endring vil skape. Gjengroing av kulturlandskap er ikkje noko som er eineståande for Hattebergsdaln, og tillett ein nydyrkning i Hattebergsdaln vil det vere uråd ikkje å tillate det også i andre verneområde der det føregår beiting som held kulturlandskapet i hevd, jamfør *likheitsprinsippet* som all offentleg forvaltning skal jobbe etter.

Gjengroing er også ein naturleg prosess, og er styrt både av redusert beitepress, men også av klimaendringane. Naturen er dynamisk, og noko gjengroing må ein akseptare, også innanfor landskapsvernombordet. Å verne eit område er *ikkje* å konserve det, men å gje naturen tid og høve til sjølv å utvikla seg *utan* større menneskelege/tekniske inngrep, slik som til dømes nydyrkning.

Eit anna argument mot ei forskriftsendring, er at ei slik endring vil medføre mykje arbeid for forvaltninga når det kjem til å finne ut kva for nokre område som eventuelt kan eigna seg for nydyrkning, korleis ei avgrensning skal skje, oppfølging av nydyrkninga, osb. For staten vil ei slik endring vere kostbar både i arbeidstid og i konsulenthonorar – noko som også vil gå utover andre arbeidsoppgaver som miljømyndighetene har. Presedensverknaden som ei eventuell forskriftsendring vil skape, gjer dette argumentet ytterlegare relevant.

Konklusjonen frå FNF Hordaland er at denne saka er eit særskilt «godt» eksempel på korleis morgondagens naturforvaltning *ikkje* bør vere: Ein kan ikkje endre på verneforskrifta når både landskap og naturmangfald – til og med raudlista naturmangfald – blir skadelidande. Fordelane som ei slik endring vil føre med seg, er også utelukkande av privatøkonomisk karakter, og kan etter vår mening ikkje tillatast.

Venleg helsing,
Forum for Natur og Friluftsliv (FNF) Hordaland
v/ koordinator Gunvar Mikkelsen

Forum for Natur og Friluftsliv Hordaland er eit samarbeidsforum for natur- og friluftslivsorganisasjonar i Hordaland, som arbeider for å ta vare på natur- og friluftsinteressene. Per i dag er det elleve organisasjoner tilslutta FNF Hordaland: Bergen og Hordaland Turlag (DNT), Naturvernforbundet Hordaland, Norges Jeger- og Fiskerforbund Hordaland, Bergen og Omland Friluftsråd, BirdLife Norge avd. Hordaland, Hordaland fylkeskystlag, Norsk Botanisk Forening Vestlandsavdelingen, Syklistenes Landsforening Bergen og omegn, Voss Utferdsdag (DNT), Voss Kajakklubb og Hordaland krins av Norges Speiderforbund. Saman representerer organisasjonane rundt 40 000 medlemmar.